

Sw. Saul.

3.10.1912

Ex. D.

SÅNGER
FÖR
EN SÅNGSTÄMMA
MED
P I A N O - F O R T E
ACCOMPAGNEMENT
A F
GUNNAR WENNERBERG.

Med Förlagsrättighet

1^{sta} 2^{dra} 3de Häftet
4de Häftet.

Pr. 1 Rdr 16 sk. bko.
Pr 1 Rdr. bko.

Stockholm, Abr. Hirsch.

1931
3243.

406.445.512.637.

SIRIUS.

Andante con moto.

SÅNG.

PIANO

Recit.

Si-rius! å-ter-sken af lju-set Från den evigt en-des klara

blick, Är det sannt hvad du i län - ga nätter Of-ta

Adagio.

ta-lar till min an-de genom flammande, mäk-ti-ga ru-nor? Eller

Tempo 1.

loc - kar du med fa - gra irr - sken, Sjelf be - dräglig, kall och mörk som jor - den? O min

barn - - doms stjer - na, Till den verld, der mildt du strålar,

Lys mig, Led mig å - - - ter!

637

SKALDEN.

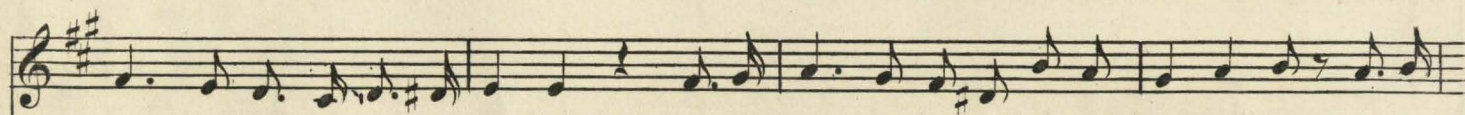
Moderato.

SÅNG

Hvem står der med ö - gat lyft till Gud, Fo - ten

PIANO

stödd på stoftets u - sel - he - ter, Som vid ly - rans klang och harmoni - ens ljud, Blottar

fan - ta - si - ens hemlig - he - ter? Blottar fan - ta - si - ens hemlig - he - - ter?

2

Är det väl en kejsare, en kung?
 Enväldsherren öfver stora stater?
 Nej, hans fria blick då vore mera tung,
 Omhvärfd vore han då af soldater.

4

Är det då en af de vise män
 Som hoptrasslat gåtor om naturen?
 Nej, det är en skald, naturens glade vän,
 Sänd att sprida ljus bland kreaturen.

6

Har han blott ett lungt och trefligt bo,
 Item något fludium för dagen,
 Drömmer han så ljuft om Elyséers ro,
 Oftast af sin hänryckning bedragen.

3

Är det väl en Pluti trägne slaf,
 Som alkemiskt kokar guld af tårar?
 Nej, hans öppna änne liknar ingen graf,
 Och han ler förakt åt grusets dårar.

5

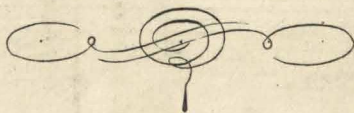
Skalden skaptes ej för denna jord,
 För de låga krämarepassioner.
 Har han blott förråd af tankar och af ord,
 Aktar han ej Rotshilds millioner.

7

Får han trycka mot sitt varma bröst
 Någon gång sin trogna älskarinna,
 Svindlar han af fröjd, förklarad blir hans röst;
 Tärnan blir förvandlad till gudinna.

8

Tidehvarfvet, det han lefvat i,
 Sällan vridit lagren om hans hjessa
 Men ett folk dör ut, och sekler gå förbi —
 Skaldens minne öfverlefver dessa.

W a d m a n .

GRETCHEN AM SPINNRADE.

Allegro affettuoso.

PIANO.

Meine Ruh' ist hin, Mein Herz ist
ar - - - mer Kopf Ist mir ver -

schwer, Ich fin - de sie nim - mer und nim - mer
rückt, Mein ar - - - mer Sinn Ist mir zer -

mehr. Wo ich ihn nicht hab', Ist mir das
stüekt. Mei-ne Ruh' ist hin, Mein Herz ist

Grab, Die gan-ze Welt ist mir
schwer; Ich fin-de sie nim-mer Und nim-

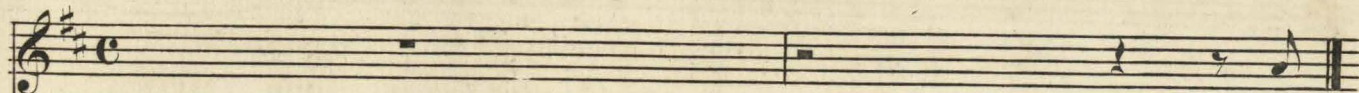
ver-gällt.
mer-mehr. Göthe.

Mein

F A R V Ä L !

Allegro con moto.

SÅNG.

1. Snart

PIANO.

fält och lund, berg och da - - lar Oss skil - ja, när jag från dig
 ic - - ke att jag dig kan glöm - - ma! Du tror det ic - ke sjelf en

far, Och hu - ru ömt jag till dig ta - - lar, Så
 gång, Vet nog hvad känslor genom ström - - ma Mitt

får jag än då in - tet svar. Hvar af - - ton jag den kä - ra
 he - la lif, mitt tal, min sång. Från yr - - seln, nö - je - na och

sak - - nar, Som satt bredvid och tjuste mig, Och
flär - - den, Du vändt min håg för län-ge - sen Från

poco a poco ac-cel-erando e cres-

123.

hvar - je morgon då jag vaknar, Jag vet, jag ej fårråka dig. 2. Säg
allt, för-utom dig, - och världen, Hon är mig blott ditt åter-sken. 3. Tro

cres- do - - ff a tempo

4.

wäl!

morendo - - -

3. 4.

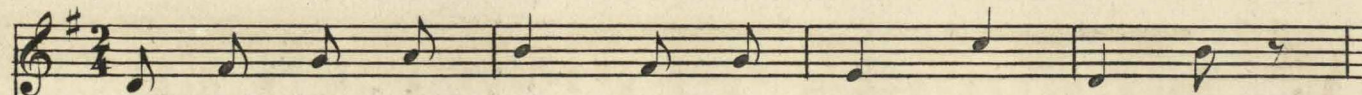
3.
Tro mig, fastän vi skiljas vida,
Så blifva hos hvarandra vi;
Du sitter icke vid min sida,
Nej, ty du sitter deruti;
I venstra sidan, der det flammar
Ett hjerta, der du dyrkad är,
Der har du valt din slutna kammar,
Och in släpps ingen annan der.

Farväl, var trogen! Blodet isnar
Vid tanken att du glömma kan;
Var trogen, ty mitt hjerta vissnar
Den stund du älskar någon ann?
Farväl min lefnads morgonstjerna,
Du, bättre hälften af min själ,
Mitt väsens medelpunkt och kärna,
Du evigt älskade, farväl!

STACKARS LITEN!

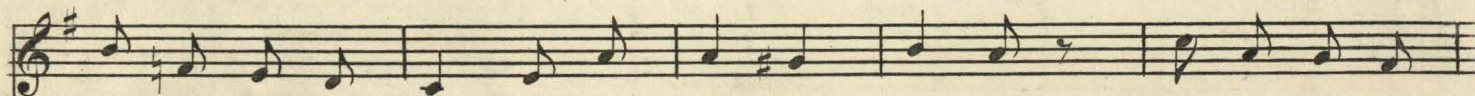
Allegretto.

SÅNG.

Stackars li - ten vi - sa! Hur kan du tö - ras

PIANO.

Fa - ra från ditt hem? Tror du du skall hö - ras Bland den mängd af

an - dra, som ha lärt att sjun - ga väl? Stanna hemma

du, och sjung för mig, som re'n dig kän - ner! Tro mig, ut i

a poco ac - ce - le - ran -

verlden blir det ond tom go - da vän - ner. El - ler kanske har du en?

- do - - a tempo

Gå då, gå! En är nog, om blott han blir

f pp calando

tro - - gen.

p pp calando

